

Posudek konzultanta na rigorózní práci Mgr. Michala Kaizara „Organizovaný zločin – právní a kriminalistické prostředky odčerpávání výnosů z trestné činnosti“

Fenomén organizované kriminality patří k vážným kriminálně politickým, kriminologickým, trestněprávním a kriminalistickým problémům. Na toto téma sice existuje již poměrně rozsáhlá literatura, nicméně dynamika vývoje organizované kriminality si vynucuje neustálou reflexi v legislativě i v praxi orgánů činných v trestním řízení. Pokládám proto za záslužné, že rigorozand si zvolil toto nesnadné téma za předmět své rigorózní práce.

Protože problematika organizovaného zločinu je velmi obsáhlá, autor ji zúžil a soustředil se toliko na vybrané aspekty, především na tzv. odčerpávání výnosů z trestné činnosti. Zvolil interdisciplinární přístup, pojednává o otázkách trestněprávních, finančněprávních, kriminologických a kriminalistických. Na řadě míst prokazuje znalost situace v zahraničí, zejména v Itálii, upozorňuje také na nástroje evropského práva. Výběr zvolených problémů je však poněkud náhodný, postrádá hlubší logické propojení.

Způsob zpracování je vcelku zdařilý. Autor se opírá o široké zázemí domácích literárních pramenů, které vhodně reprodukuje a srovnává, avšak jen zřídka kriticky hodnotí. Zahraniční prameny využívá dosti málo, omezuje se převážně toliko na italskou literaturu. Protože v této oblasti se vyskytuje celá řada legislativních podnětů, je záslužné, že autor tento vývoj zasvěceně sleduje a v práci k němu zaujímá kritický přístup. Prokazuje také solidní znalost judikatury.

Text je přehledně a systematicky uspořádán.

V předložené rigorózní práci jsem neshledal žádné hrubé závady. Autorovi lze vytknout značnou popisnost, na řadě míst se omezuje na pouhou faktografii, analýza je dosti povrchní. Např. partie 4 (str. 50 a násl.) pouze reprodukuje obecně známý obsah zákonných ustanovení, resp. učebních textů, chybí naznačení problémů. Z dílčích výtek lze uvést:

- str. 49, posl. odst. – popis kauzy ESLP (Shannon v. Spojené království) je formulačně neobratný;

- str. 57 – výklad v oddíle 4.7 (Praktické problémy zajištění) je nejasný, problematika součinnosti orgánů činných v trestním řízení s jinými orgány (§ 8 odst. 2 až 5 TŘ) je podána zmateně;

- str. 69 – termín „kriminalizace podnikání“ je tu použit nevhodně; kriminalizací se zpravidla rozumí to, že nějaké (do té doby netrestné) jednání je zákonem nově prohlášeno za trestné; autor tu však patrně má na mysli něco jiného – totiž to, že součástí podnikatelských aktivit se stává také páchaní trestné činnosti;

- str. 70 – termín „plánování kriminalistických verzí“ je nepřesný – patrně autor myslí „vytyčování kriminalistických verzí“;

- str. 75 - v partii 5.2.3 poslední odstavec formulačně navozuje zdání, že tým „Výnosy“ ještě stále existuje.

Pokládal bych za užitečné, kdyby se rigorozand při obhajobě podrobněji zmínil o institutu tzv. **korunního svědka** a porovnal, jak je tento institut chápán v teorii [k tomu srov. např. sborník *Válková, H.; Stočesová, S. (ed.): Nad institutem korunního svědka. Plzeň : Západočeská univerzita, 2003*] a jak je realizován v české právní úpravě v podobě „spolupracujícího obviněného“ [ust. § 178a TŘ, § 39 odst. 1, § 41 písm. m), § 58 odst. 4 TZ].

Závěr: Doporučuji přípuštění předložené rigorózní práce k obhajobě a po úspěšné rigorózní zkoušce udělení akademického titulu „JUDr.“

V Praze dne 3. března 2011.

Prof. JUDr. Jan Musil, CSc.